

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010131
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314010131.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej v trestnej veci proti obžalovanému W. M. pre pokračujúci trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona účinného do 01.01.2006 a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 24.09.2014 sp. zn. 3T/26/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.01.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný W. M. uznaný za vinného z pokračujúceho trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona vždy účinného do 01.01.2006, ktorých skutkov sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

1/ dňa 26.05.2000 okolo 00.30 hod., po predchádzajúcej dohode s B. V. a O. K. (už právoplatne odsúdení), prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Opel Corsa, striebornej farby, nezisteného evidenčného čísla do obce A.. Pri roliach za dedinou vozidlo zaparkovali a pešo prišli k rodinnému domu č. XXX. Preliezli bránu na ohrade dvora, O. K. rozbil na verande okno a cez vzniknutý otvor vošiel dovnútra. Z vnútra verandy otvoril väčšie okno, cez ktoré preliezli do domu B. V. i W. M.. Na kuchynských dverách, ktoré boli zamknuté, rozbili sklo a cez otvor vošli do kuchyne. Majiteľka domu, 94 ročná Q. Z., sa zobudila a B. V. jej priložil k hlave mobilný telefón a po maďarsky jej povedal „mám pištoľ a keď nepovieš, kde máš peniaze, tak ťa zastrelím“. Q. Z. odpovedala, že peniaze nemá, ale v kredenci je peňaženka so všetkými jej peniazmi. O. K. vzal peňaženku z kredenca a všetci traja z domu odišli k zaparkovanému autu. Peniaze, ktoré boli v peňaženke, si rozdelili. Q. Z. spôsobili krádežou škodu vo výške 82,98 eur (2 500,- Sk), poškodením domu spôsobili škodu 9,96 eur (300,- Sk),

2/ dňa 26.05.2000 okolo 04.00 hod., po predchádzajúcej dohode s B. V. a O. K. (už právoplatne odsúdení), prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Opel Corsa, striebornej farby, nezisteného evidenčného čísla, z obce A. do obce E. G. Z., pri bare „Katica“ ho zaparkovali a pešo prišli k rodinnému domu č. XXX. Preliezli bránu na ohrade domu, O. K. vytrhol krídlo na malom okne, vliezol cez okno do domu a zvnútra otvoril uzamknuté vchodové dvere. Do domu potom vošli aj B. V. a W. M.. Všetci traja potom rozbili sklo na dverách obývacej izby, z vnútornej strany si dvere odomkli a vošli do spálne. Vlastník domu, L. Y. (75-ročný), sa zobudil a zakričal na nich po maďarsky „čo tu hľadáte, my nič nemáme“. B. V. prišiel k I. Y. (91-ročná), ktorá sa posadila na posteli, udrel ju po hlave a sotil do nej. W. M. začal udierať L. Y. bejzbalovou palicou po hlave a B. V. i O. K. prehľadali izby v dome. Vzali odtiaľ peňaženku, v ktorej bolo okolo 23,24 eur (700,- Sk) a obálku s peniazmi v sume 192,52 eur (5 800,- Sk). L. Y. spôsobili ľahký otras mozgu, roztrhnutie hornej pery; zranenie si vyžiadalo liečenie 7 dní. I. Y. spôsobili krádežou škodu 215,76 eur (6 500,- Sk), poškodením zariadenia domu spôsobili škodu 33,19 eur (1 000,- Sk).

Za to súd obžalovanému podľa § 234 ods. 2 Trestného zákona a § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného do 01.01.2006 ho súd na výkon trestu zaradil do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny (stredný stupeň stráženia).

Zároveň súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu v Galante sp. zn. 1T/5/2003 z 20.11.2003 právoplatného dňa 20.11.2003, pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, 2 Trestného zákona a iné v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a jeho oslobodenia spod obžaloby okresného prokurátora, nakoľko má za to, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie a v jeho správnom o skutkových zistení sa vyskytujú výrazné pochybnosti. Poukázal na to, že okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov vychádzal len z dôkazov zadovážených na hlavnom pojednávaní, kde však bol vypočutý len sám, pričom ostatné dôkazy boli na hlavnom pojednávaní prečítané. Z týchto skutočností potom vyplýva, že súd nedospel k rozhodnutiu o jeho vine z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ale práve naopak, vychádzal výlučne z dôkazov vykonaných a zabezpečených orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci prípravného konania. Tiež poukázal na to, že v priebehu prípravného konania boli porušené jeho práva, najmä jeho právo na obhajobu. V tejto súvislosti poukázal na to, že síce mu bol ustanovený obhajca, nakoľko sa jednalo o prípad nutnej obhajoby, ale prvotné výsluchy poškodených, z ktorých vychádzal súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní, boli vykonané už dňa 26.05.2000. Tiež je pravdou, že po 01.06.2000 boli spísané dodatky k zápisniciam o výsluchu poškodených, avšak tieto sa týkali v prevažnej miere identifikácie odcudzených vecí, pričom z predmetných zápisníc nevyplýva, či na tieto úkony bol jeho obhajca vôbec predvolaný.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku napadnutého rozsudku. Okresný súd skutky opísané v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývali a skutky posúdil podľa znakov trestných činov, z ktorých uznal obžalovaného za vinného.

Výsledkom vykonaného dokazovania bolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutkov tak, ako sú mu kladené za vinu obžalobou a ako mu to kladie za vinu i prvostupňový rozsudok.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z uvedeného dôvodu preto, pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného ohľadom hodnotenia vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, sa krajský súd nemohol stotožniť. Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá všetky vo veci vykonané dôkazy, pričom poukazuje predovšetkým na dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní, z výsledkov ktorého nepochybne bola vina obžalovanému preukázaná v oboch skutkoch jednoznačne a zásadným spôsobom. V súvislosti s touto skutočnosťou podrobne rozoberá výpovede jednak obžalovaného, ktorý spáchanie uvedenej trestnej činnosti popiera, kedy v prípravnom konaní uviedol že skutky, ktoré sú mu kladené za vinu nespáchal nakoľko v uvedenom čase sa zdržiaval v Maďarsku, pričom po 14-tich rokoch nevie uviesť, kde presne v konkrétny deň bol. Pokiaľ ide o oboch spolupáchateľov, a to B. V. i O. K., týchto pozná,

s týmito vyrastal. Rozhodujúce však v tomto smere sa javia výpovede spoluobžalovaných, ktorí sú už právoplatne odsúdení, ktorí v priebehu prípravného konania obžalovaného jednoznačne zo spáchania uvedenej trestnej činnosti usvedčovali. B. V. poukázal na to, že oba skutky, tak v A. ako i v E. G. Z., spáchal spolu s O. K. a W. M.. Uviedol, že pred spáchaním oboch skutkov sa dohodli, že pôjdu zarobiť si nejaké peniaze, pričom O. K. býval istý čas v A. a vedel, že Q. Z. býva v dome sama. O. K. poznal starých manželov Y., svedok si pamätal, že použil násilie a zobral jej nejaké peniaze. W. M. sa celé roky skrýval a on a K. boli právoplatne odsúdení. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.03.2014 vypovedal, že 26.05.2000 prišli na aute Opel Corsa, ktoré riadil W. M. do A.. W. M. zostal v aute, on s K. išli k domu, ktorý poznal K.. Keď do domu vošli, našli sedieť na posteli starú pani, pričom sa jej nevyhrážali. V dome nenašli nijaké zlaté veci, vzali ich a odišli preč. Obžalovaný W. M. v dome nebol. Je teda zrejmé, že obžalovaný v tomto smere na hlavnom pojednávaní vypovedal rozdielne od prípravného konania, ktorú rozpornosť vo výpovediach vysvetlil tým, že ho policajti v Šali celý deň bili. Odtlačky prstov vzali policajti z bejzbalovej palice, ktorú našli v aute zn. Renault 9, ktoré patrilo M.. Pokiaľ ide o M., tento v dome Q. Z. nebol, a preto nemohol zanechať tam ani daktyloskopické stopy. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/, tento svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný M. s nimi v dome manželov Y. v E. G. Z. nebol a zostal ich čakať v aute. Obdobne v tomto smere vypovedal na hlavnom pojednávaní aj svedok O. K., ktorý v prípravnom konaní obžalovaného M. usvedčoval, avšak na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď obdobne ako svedok B. V.. Aj tento uviedol, že pokiaľ ide o skutok spáchaný v A., prišli tam autom, vytipovali si starší dom a predpokladali, že v ňom budú bývať starší ľudia. V tom období sa všetci traja túlili a kradli. V tejto výpovedi K. uviedol, že do domu v A. vošiel spolu s V. po rozbití okna, pričom obžalovaný M. zostal v aute, vedel však, že idú kradnúť.

Svedkyňa, poškodená Q. Z., v prípravnom konaní vypovedala, že rozhodne skutok bol spáchaný tromi osobami, pričom tento skutok popísala tak, že sa zobudila na veľký rachot v kritický deň, rinčanie skla, hneď potom k nej prišiel neznámy chlap, priložil jej pištoľ k hlave a žiadal od nej peniaze, povedal jej, že ak mu ich nedá, tak ju zastrelí. Začala sa triasť a plakať. Títo potom prehľadali celý dom, zdržali sa približne hodinu, pričom urobili v dome obrovský neporiadok. Potom ako odišli, okolo šiestej hodiny ráno, vyšla von z domu a oznámila udalosť svojmu vnukovi Z. Z., ktorý to potom ohlásil polícii. Páchatelia jej ukradli z kredenca peňaženku s 2 500,- Sk, zlatú obrúčku, pár zlatých náušnic s tromi očkami v tvare slzy.

Ďalšia svedkyňa I. Y., týkajúca sa druhého skutku, vypovedala, že v noci 25.05.2000 sa zobudila na krik jej manžela, ktorý kričal „nezabite nás“ a videla, ako neznámy muž udrel jej manžela po hlave a škrtil ho. Ten chlap potom pustil manžela a udrel aj ju. Páchatelia potom prehľadávali dom, šuflíky, hľadali peniaze, ukradli im peňaženku s 300,- Sk a z obývačky obálku s 5 800,- Sk. Obdobne vypovedal v tomto smere i poškodený L. Y., ktorý uviedol, že v kritickom čase sa vo svojom dome v E. G. Z. zobudil na zvuk padajúceho skla, pričom vstal z postele a vzal do ruky palicu, ktorú používal pri chodení a začal s ňou pichať smerom na páchatelov. Tento mu zobral baterku a udrel ho po hlave palicou. Po údere sa mu zatočila hlava, kde dostal ďalší úder do tváre a začal krváčať. Videl dvoch páchatelov, ktorí prehľadávali celý dom a potom ako odišli, odišiel k susedovi C. a oznámil mu, čo sa stalo. Z domu im páchatelia vzali dve zlaté obrúčky, zlatú retiazku s príveskom, rozbili im vchodové dvere i na spálni ako i v obývačke. V spise okrem vyššie uvedených dôkazov bola zadovážená aj zápisnica z obhliadky miesta činu ako i odborné vyjadrenie KEÚ PZ z 31.05.2010, daktyloskopického skúmania, z ktorej je nepochybné, že bolo zistených 9 daktyloskopických stôp, pričom dve vecné stopy boli použiteľné pre daktyloskopiu. Výsledkami skúmania bolo zistené, že stopa č. 1 sa zhoduje s odtlačkom ukazováka ľavej ruky a stopa č. 4 je zhodná s odtlačkom palca ľavej ruky obžalovaného W. M.. Uvedená stopa bola zabezpečená z okna padnutého na zem. V spise sa nachádza rovnako i záložná zmluva z 26.05.2000 obžalovaného W. M. v bratislavskej záložni, kde boli založené v uvedený deň 3 zlaté prstene, 1 z nich s iniciálkami M.G. a dve zlaté obrúčky, ktoré I. Y. jednoznačne opoznala.

Hodnotiac takto vykonané dôkazy aj krajský súd dospel k záveru, že obrana obžalovaného vyslovená jednak v priebehu celého konania, ale jednak i v dôvodoch písomne podaného odvolania je neakceptovateľná už i z toho dôvodu, že obžalovaný jednoznačne popiera účasť na spáchaní tejto trestnej činnosti a poukazuje pritom na výpovede svojich spoluobvinených, ktorá skutočnosť však bola nepochybne vyvrátená aj zmenenými výpoveďami spoluobvineného B. V. a O. K., ktorí nepochybne jeho účasť na uvedenej trestnej činnosti nespochybňujú. O to viac, že aj v prípade zmenených ich výpovedí na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu, títo nespochybňovali skutočnosť, že obžalovaný v kritickom čase v oboch prípadoch bol účastný týchto lúpeží aj keď sa mal zdržiavať len v motorovom

vozidle. V prípravnom konaní však obaja svedkovia podrobne popísali aktívnu účasť aj obžalovaného M. na oboch prípadoch, pričom je nespochybniteľná aj tá skutočnosť, že i zaistené daktyloskopické stopy jednoznačne účasť obžalovaného na týchto skutkoch potvrdzujú. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu, je potrebné uviesť, že okresný súd pri hodnotení dôkazov vychádzal a dôsledne sa riadil príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, vyprodukované dôkazy hodnotil jednotlivo i v ich súhrne a dospel k správnym záverom, keď na základe takto vykonaného dokazovania uznal obžalovaného za vinného.

V tomto smere krajský súd poukazuje na to, že všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, preto si osvojil výrok o vine ako i právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku.

Rovnako, pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že boli v priebehu prípravného konania porušené jeho práva na obhajobu, takáto námietka obžalovaného je absolútne neopodstatnená, nakoľko z obsahu spisu je nepochybné, že obžalovanému bol v prípravnom konaní ustanovený obhajca a pokiaľ ide o samotných poškodených, ktorí v prípravnom konaní mali podľa jeho vyjadrenia byť vypočutí bez prítomnosti obhajcu, v dodatkovej výpovedi poškodených obhajca už prítomný boli a rovnako obhajca obžalovaného bol prítomný aj pri oboznamovaní sa s výsledkami pri ukončení vyšetrovania a je teda nepochybné, že takéto tvrdenia obžalovaného nemajú svoje opodstatnenie.

Okresný súd postupoval správne aj pri úvahách o druhu a výmere trestu a uložil obžalovanému trest, ktorý plne zodpovedá jednak výsledkom vykonaného dokazovania, ale i všetkým kritériám rozhodujúcim pre ukladanie trestov. V súvislosti s tým okresný súd správne prihliadol na vysoký stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, ako aj skutočnosť, že obžalovaný do roku 2000 bol 6-krát súdne trestaný a bol i viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré skutočnosti značne vyznievajú v neprospech obžalovaného. Na základe toho potom okresný súd správne rozhodol, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je určená vo výmere od 5 do 12 rokov a trest odňatia v trvaní 6 rokov, ktorý obžalovanému uložil, je i podľa názoru krajského súdu trestom primeraným a zodpovedajúcim zákonu. Rovnako správne rozhodol o zaradení obžalovaného do II. nápravno-výchovnej skupiny, nakoľko obžalovaný v predchádzajúcom období v posledných 10-tich rokoch bol už vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozsudku, odvolanie obžalovaného W. M. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.